

та на тѣлото на челоуѣка; когато птичето са подига нагорѣ или хвърка, тогасъ то маха съ крылѣ; за да са спустне на земята, то са спира да не маха съ крылѣ, но често гы държи растворены, за да не го потегли собственната му тегота твърдѣ бързо къмъ земята. Дѣчицата на птиченцата падатъ отъ гнѣздата, защото нѣматъ крылѣ; порасналото птиче можѣше падна отъ стрѣхата на земята само тогази, ако му са отнемяха крылѣтъ, както на челѣка са отнематъ рѣцѣтъ. Нѣкои птичета хвъркатъ твърдѣ бържѣ; тѣй гълѣбѣтъ хвърка до 70 кылометра въ единъ часъ. И друго доказателство зарадъ дѣто птичето е силно.

Кой не знае, че токо малко птичета оставатъ у насъ да зимуватъ, а по-многого пѣтуватъ та оставятъ цѣла зима нашитѣ мѣста, родината си? Ако туришь *пѣтници* или прелетно птиче въ кафесъ, въ който да има много храна, то птичето ти, кога настане време за пѣтуваніе, ще земе да са безпокои, не ще раче да гледа на приготвенната за него храна. Отъ туй са разбира че не пѣтуватъ птичетата само защото са боятъ да не останатъ безъ храна, но и зарадъ туй, защото тѣ сѣ тѣй създадени че пѣтуванъето имъ е необходимо. Хвъркатъ птичетата денѣ и ноцѣ, малко си почиватъ и отхождатъ далечъ хиляды километры; въ новото си мѣсто тѣ не мѣтятъ ейца, гнѣзда не правятъ и са завращатъ за туй на родината си пролѣтъ. На пѣтницытъ птички са докарва да преплаватъ прѣзъ широки морета; навременѣ имъ умаляватъ силытъ та не могѣтъ да хвъркатъ по-нататакъ и тѣ падатъ на корабъ въ морето полуумрели отъ заморяванъе. Плавающитѣ птичета намѣстѣ хвъркатъ, а намѣстѣ дѣто е възможно продължаватъ пѣтя си съ плаваніе. Пѣтницытъ птичета